

Sygn. akt VIII Gz 84/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer (spr.)

Sędzia SO Elżbieta Kala

Sędzia SO Barbara Jamiołkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **Administracji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

przeciwko: **K. G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt VIII GNc 6657/12

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 504 § 1 kpc odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty, gdyż pozwany pomimo wezwania nie usunął braków formalnych sprzeciwu – nie wskazał, czy zaskarża nakaz zapłaty w całości czy też w części.

W zażaleniu na postanowienie pozwany przyznał, że nie odpowiedział na wezwanie Sądu stwierdzając jednocześnie, że niedopatrzenie spowodowane było „kłopotami zdrowotnymi i ogólnym załamaniem psychicznym”. Podał, że jego intencją było zaskarżenie nakazu w całości.

Sąd zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego należało uznać za bezzasadne.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu, co sam potwierdził odpowiadając na wezwanie Sądu Rejonowego do określenia, czy jego pismo z 6 kwietnia 2013 r. zawiera zażalenie czy wniosek o przywrócenie terminu do usunięcia braku sprzeciwu. Skoro zgodnie z intencją skarżącego podtrzymaną w piśmie z 15 maja 2013 r. było zaskarżenie postanowienia, to obowiązkiem pozwanego było wykazanie, że nie zachodziła podstawa do odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Zażalenie powinna bowiem wnieść strona, która twierdzi, że dokonała czynności w terminie (tu usunęła braki sprzeciwu), lub w ogóle nie otrzymała wezwania do usunięcia braków, a sąd błędnie uznał, iż uchybiła terminowi. Natomiast gdy, jak w przedmiotowym przypadku, strona nie neguje uchybienia terminowi i

wskazuje przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie, to aktualny powinien być wniosek o przywrócenie uchybionego terminu.

Złożenie dwóch alternatywnych środków: zażalenia oraz wniosku o przywrócenie terminu nie jest dopuszczalne ze względu na zupełnie przeciwne podstawy ich wniesienia. Tylko jeden z tych środków może być rozpoznany przez Sąd jako odpowiadający sytuacji faktycznej zaistniałej w danej (rozpoznawanej) sprawie. Zażalenie i wniosek o przywrócenie terminu są środkami wykluczającymi się wzajemnie. Sprawia to, że pismo procesowe zawierające zarzuty właściwe dla zażalenia oraz powołujące okoliczności z art. 168 § 1 kpc podlega rozpoznaniu alternatywnie jako zażalenie albo jako wniosek o przywrócenie terminu nie zaś równocześnie jako zażalenie i wniosek o przywrócenie terminu. W razie wątpliwości sąd powinien wezwać stronę do jednoznacznego oświadczenia się w tym względzie (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 2003 r., sygn. akt V CZ 35/03), co też Sąd Rejonowy uczynił.

Ponieważ pozwany nie twierdził w zażaleniu, że odpowiedział na wezwanie Sądu ani nie zarzucał, by wezwania mu nie doręczono, a wręcz przeciwnie - wprost przyznał, że nie usunął braków sprzeciwu, to jego zażalenie nie mogło odnieść zamierzonego skutku prawnego.

W tym stanie rzeczy zażalenie nie mogło zostać uwzględnione i należało je oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Wskazać dodatkowo należy, że pozwany chcąc usprawiedliwić przyczyny dla których nie usunął braków formalnych sprzeciwu powinien w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego postanowienia złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu

i w piśmie tym uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek oraz jednocześnie złożyć ponownie prawidłowo sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, gdyż poprzedni został prawomocnie odrzucony.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 21 października 2011 r., sygn. akt

IV CZ 71/11, złożenie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej następuje albo przed jej podjęciem, gdy strona zdaje sobie sprawę z uchybienia terminowi, albo już po jej dokonaniu, gdy sąd środek z powodu przekroczenia terminu odrzucił. Przez czynność procesową, której należy dopełnić wraz z wnioskiem, o której mowa w art. 169 § 3 kpc, należy także rozumieć wniesienie środka wolnego od braków formalnych i fiskalnych. Jednocześnie, skoro przepisy art. 168 i n. kpc przewidują możliwość przywrócenia terminu dokonania czynności procesowej, to w razie uchybienia terminowi do usunięcia braku, strona może wnosić o przywrócenie terminu do dokonania czynności, czyli wniesienia tego środka,

a nie do spełnienia wymagania formalnego lub fiskalnego. Wniosek o przywrócenie jedynie terminu do uzupełnienia braków środka zaskarżenia (odwoławczego) jest w takiej sytuacji wnioskiem bezprzedmiotowym, a przywrócenie terminu w takim tylko zakresie nie umożliwiłoby skutecznego wniesienia środka zaskarżenia (odwoławczego) uprzednio prawomocnie odrzuconego.